

POSTANOWIENIE

Dnia 13 maja 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie ppłk **P. M.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

bez udziału stron,

w dniu 13 maja 2026 r.,

zażalenia obrońcy na zarządzenie Prezesa Wojskowego Sądu Okręgowego w

Warszawie z dnia 13 stycznia 2026 r., sygn. akt So 4/23,

o odmowie przyjęcia apelacji,

p o s t a n o w i ł:

uchylić zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Prezes Wojskowego Sądu Okręgowego w Warszawie, zarządzeniem z 13 stycznia 2026 r., odmówił przyjęcia apelacji sporządzonej i wniesionej przez obrońcę od wyroku Wojskowego Sądu Okręgowego w Warszawie z 16 kwietnia 2025 r., mocą którego ppłk P. M. został uznany za winnego popełnienia czynu zabronionego z art. 231 § 2 k.k. w zb. z art. 305 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. i skazany na karę jednego roku pozbawienia wolności, której wykonanie zawieszono na okres próby roku oraz grzywnę, ze względu na to, że zwykły środek zaskarżenia został wniesiony po terminie.

W zażaleniu na to zarządzenie obrońca podniósł, że jeden z trzech obrońców złożył apelację w ustawowym terminie 14 dni i zażądał zmiany zaskarżonego zarządzenia i przyjęcie apelacji.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zażalenie zasługiwało na uwzględnienie.

Zasadniczym powodem, który legł u podstaw przedmiotowego postanowienia kasatoryjnego było ustalenie, że skoro ppłk P. M. doręczono wyrok z uzasadnieniem w dniu 22 grudnia 2025 r., to wnosząc apelację w dniu 5 stycznia 2026 r. jego obrońca dochował ustawowego czternastodniowego terminu, o którym mowa w art. 445 § 1 k.p.k. do jej złożenia. Dobro oskarżonego oraz poszanowanie dla jego prawa do obrony, nakazywały przyjąć, że w wypadku gdy dwóch pierwszych obrońców oskarżonego złożyło wniosek o sporządzenie na piśmie uzasadnienia wyroku doręczonego także oskarżonemu, apelację mógł wnieść także potem ustanowiony przez oskarżonego kolejny, trzeci jego obrońca, skoro uczynił to z zachowaniem terminu 14 dni od doręczenia wyroku z uzasadnieniem oskarżonemu. Sąd Najwyższy w obecnym składzie w pełni aprobuje stanowisko, że termin do wniesienia apelacji biegnie od daty późniejszego doręczenia wyroku z uzasadnieniem, co w tym wypadku oznaczało, że jest to dzień odebrania przesyłki sądowej przez oskarżonego. Obrońca oskarżonego nie wnosi własnych środków odwoławczych, lecz czyni to zawsze w imieniu mandanta, którego reprezentuje. W konsekwencji więc, jeżeli obrońca złożył apelację nie zachowując ustawowego terminu liczonego od daty otrzymania orzeczenia z uzasadnieniem przez pozostałych obrońców, ale uczynił to w ciągu 14 dni od daty otrzymania odpisu orzeczenia przez oskarżonego, to termin z art. 445 § 1 k.p.k. został zachowany, a środek odwoławczy należało przyjąć jako złożony w ustawowym terminie. Przedmiotowe stanowisko jest zresztą kompatybilne z poglądem wyrażonym w uchwale SN z 28 kwietnia 1980 r., VI KZP 8/80, który najogólniej rzecz ujmując sprowadza się do tego, że jeżeli wniosek o doręczenie wyroku z uzasadnieniem złożyli oddzielnie strona oraz jej przedstawiciel procesowy i każde z nich otrzymało w innym czasie wyrok z uzasadnieniem, to termin wniesienia apelacji dla każdego z tych podmiotów należy liczyć od daty późniejszego z dokonanych doręczeń.

Z tych wszystkich względów orzeczono jak na wstępie.

[J.J.]

[a.ł.]

